

elsen for det kommende Aar, fordi man maa ssee derved kunde indvirke skadeligt paa de Interesser, som søges fremmede ved Hjælp af denne Afgift, men Sagen fortjener dog en Overveielse, og jeg skal derfor henstille til Thinget, naar senere første Behandling er sluttet og det er vedtaget, at den skal gaae til anden Behandling, da at nedsette en Comitee til Sagens nøiere Undersøgelse.

C. S. Hansen: Jeg skal tillade mig paa det Bestemte at understøtte det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand her har fremført; thi det forekommer mig, at denne Sag staaer i meget nøie Forbindelse med, eller er meget nøie beslægtet med den bekjendte Remissions-Sag: Ligesom man nemlig med Hensyn til Remissionen, der blev indført for en Deel Aar siden, bestandigt har paaberaabt sig, at, naar den Forlængelse, der nu er givet den, ophørte, skulde ogsaa denne Remission ophøre, men man bestandig finder, og fornemmelig iblandt Kjøbenhavns Handlende, at det er nødvendigt fremdeles at faae denne Lettelse, — saaledes gaaer det efter min Anskuelse ogsaa med denne Sag; saa jeg finder det virkelig at være nødvendigt, at den nøie bliver undersøgt, og at Kjøbenhavns Commune deraf kan see, at den ikke kan vente, at man vil flyde denne Sags Ordning længere ud i Fremtiden.

Broberg: Jeg troer, at denne Sags endelige Afgjørelse er bleven endeel forhalet derved, at man paa samme Tid har villet afgjøre Sagen om Accise-Væsenet i det Hele; dette er imidlertid efter mit Skjøn 2 forskellige Sager. Hvorvidt det kan være ønskeligt og rigtigt, at Accisen i det Hele taget bliver ved at bestaae, derom ville vistnok Meningerne være forskellige, og der kan siges baade Meget for og imod det; thi jeg troer, at det gaaer dermed ligesom med Consumptionen, at det er meget vanskeligt at sige, hvem det egentlig er, der bærer den Afgift; derimod er Sagen med disse 50 pCt. Forhøielse en anden; thi den blev i Aaret 1815 paabudet, for at Havnevæsenet i Kjøbenhavn derved kunde faae en ekstraordinair Indtægt til at dække den Gjæld, som samme var kommen i, derved, at dens ordinære Indtægter ikke havde været tilstrækkelige til at dække Udgifterne ved de større Arbejder,

som havde været at foretage. Deri laa det jo, at denne Forhøielse skulde ophøre, naar den paadragne Gjæld var dækket. Denne Gjæld er naturligtvis bleven afbetalt for mange Aar siden, og Havnevæsenet har ogsaa været istand til, ved at opkræve disse 50 pCt. Forhøielse, at skaffe sig en ikke ganske ubetydelig Capital. Jeg vil imidlertid dermed paa ingen Maade have sagt, at denne Capital ikke skulde kunne finde sin gode Anvendelse til de forestaaende betydelige Arbejders Bestridelse, thi dette er tværtimod min Overbeviisning, men ikke desto mindre er det i og for sig noget urigtigt, at en Forhøielse, som er bestemt til visse Diemed, saaledes skal blive ved at fornyes fra det ene Aar til det andet, saaledes, som det i flere Aar har været Tilfældet. Jeg kan derfor heller ikke andet end være fuldkommen enig med de ærede Rigsdagsmænd, som allerede have yttret sig i denne Sag, at det kunde være høist ønskeligt, at denne Sag snarest muligt blev ordnet, og, saavidt gjørligt, inden den næste ordinære Rigsdag kommer sammen; thi, at der saaledes, som Borgerrepræsentanterne have yttret, skulde udfordres 3 Aar, for at komme til Overbeviisning om, hvad man skal gjøre i denne Sag, det kan jeg rigtignok ikke antage, skjøndt jeg selv er Borgerrepræsentant. Forøvrigt skal jeg dog ikke modsætte mig, at Opkrævningen finder Sted i indværende Aar, uagtet jeg dog paa den anden Side maa tilstaae, at jeg ikke troer, at den er absolut nødvendig for Havnevæsenet, da jeg antager, at samme er i Besiddelse af Resourcer til at bestridde Udgifterne ved de nærmest forestaaende Arbejder med, omendskjøndt det vel kan være ønskeligt ogsaa allerede nu at være betænkt paa Tilveiebringelsen af Midler til at dække Udgifterne ved de senere forestaaende betydelige Arbejder.

Indenrigsministeren: Jeg tilstaaer, at det paa ingen Maade har været mig uventet, at man har fundet, at der var Grund til at underkaste denne Sag en noget nærmere Prøvelse, og at man har antydet at ville fremsette et Forslag, naar det af Thinget maatte vedtages, at Sagen gaaer til 2den Behandling. Derimod kan jeg ikke være enig med den ærede Taler, som nu satte sig, i, at der er nogen væsentlig Forskiel mellem det Spørgs-